

tid. Jeg vil altsaa, som sagt, meget anbefale, at Fnnktionærerne faa dette Tillæg, som der derigennem aabnes dem Adgang til ud over de Lønningssatser, som forelaas i det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): For de mange Udtalelser af Tilslutning til Lovforslaget, som ere fremkomne fra forskellige Sider, bringer jeg min bedste Tak. Det er naturligt, at Forhandlingerne om denne Sag ligesom Forhandlingerne om Lovforslaget om Taksterne, der var for her i Tinget i Gaar, for en stor Del har maattet tage sit Udgangspunkt fra den af Jernbanekommissionen afgivne Betænkning og de af denne Kommission stillede Forslag. Jeg vil tilstaa, at den Gang denne Kommission i sin Tid blev nedsat, var det ikke med særdeles store Forventninger, jeg saa hen til Frugterne af dens Arbejde. Det var en overordentlig vanskelig Opgave, som blev stillet den, og saaledes som Forholdene laa, da Beslutningen om dens Nedsættelse blev tagen, fik det snarest Udseende af, at man valgte at skyde disse besværlige Spørgsmaal hen i en Kommission for foreløbig at blive dem kvit. Men det bør siges, at Udfaldet af Kommissionens Arbejde i høj Grad har overgaaet de Forventninger, som den Gang kunde næres. Det Arbejde, som er udført af Kommissionen, er meget grundigt og omfattende, og de Forslag, som ere fremsatte i Kommissionsbetænkningen, ere rige paa Tanker og Ideer og i det store og hele ganske sikkert praktiske og hensigtsmæssige. Derfor har jeg ogsaa ladet mig det være magtpaaliggende at bygge mine Forslag i alt væsentligt paa Kommissionens Indstillinger, og hvis de nu for Rigsdagen foreliggende Forslag blive gennemførte, vil da ogsaa i alt væsentligt det af Kommissionen foreslaaede være gennemført. Indholdet af Kommissionsbetænkningen vil da saa godt som helt ud være opsuget af Lovgivningen. De Forslag, som fra Kommissionen ere fremkomne med Hensyn til Behandlingen af Statsbanernes Budget paa Finansloven, ere allerede tagne til Følge paa Finanslovsforslaget for næste Finansaar. I Statsregnskabet er der foretaget den Ændring i Opgørelsen af Statsbanernes Anlægskapital, som Kommissionen har anbefalet. Af lignende finansielle Dispositioner har Kommissionen endvidere foreslaaet at opheve de sjællandske Baners Reservefond; derom er der stillet Forslag paa det foreliggende Lovforslag. Dernæst er Takst-

loven helt igennem bygget paa Kommissionens Forslag, og det samme gælder det her foreliggende Lovforslag, dels med Hensyn til Lønningerne, dels med Hensyn til Indførelsen af en Tantième, og dels endelig med Hensyn til Organisationen, Omordningen af Styrelsen. Der er saaledes egentlig kun to af de Spørgsmaal, Kommissionen har fremdraget og stillet positive Forslag om, som jeg har ladet ligge. Det ene er Kommissariernes Virksomhed. Herom er det imidlertid i selve Kommissionens Betænkning udtalt, at dette Spørgsmaal lige saa vel kan finde sin Løsning paa Finansloven som ved en særlig Lov. Jeg tror, at det vil være mest praktisk, naar Lejlighed gives, at tage det til Afgørelse paa Finansloven. Det andet Punkt, hvor jeg ikke har kunnet følge Kommissionens Forslag, er med Hensyn til Oprettelsen af et Jernbaneraad. Af alle de Forslag, Kommissionen har stillet, er jeg tilbøjelig til at tro, at dette er det eneste, hvor det maa siges, at Kommissionen utvivlsomt er paa Vildspor. Ikke at jeg er imod at indføre et Jernbaneraad; jeg mener tværtimod, at dette i forskellige Henseender vil kunne være særdeles formaalstjenligt, forudsat at Jernbaneraadet faar en til sin Opgave afpasset Sammensætning. Men det forekommer mig utvivlsomt, at et Jernbaneraad af den Art, som Flertallet i Kommissionen har tænkt sig, og som nærmest vilde faa Karakter af et Udvalg af Rigsdagen, der direkte og uden Ansvar greb ind i Administrationens Afgørelser — thi det vilde blive Resultatet deraf — ja til Dels endog foregreb Lovgivningsmagtens Afgørelser, vilde være i høj Grad uhenigtsmæssig. Hvis der ved nærmere Forhandling om denne Sag kunde opnaas Enighed om Oprettelse af et Jernbaneraad af en anden Karakter, et Jernbaneraad, som nærmest fik den Opgave at give rent forretningsmæssig Oplysning og Vejledning, vilde jeg paa ingen Maade anse det for uheldigt — tværtimod. Foreløbig har jeg fundet det rettest at lade dette Spørgsmaal ligge. Men hvis der under de nærmere Forhandlinger her paa Rigsdagen skulde vise sig Stemning derfor, vil jeg beredvillig være med til at drøfte, under hvilken Form denne rettest kan bringes til Udførelse. — Af andre Spørgsmaal, som vel ere blevne berørte i Kommissionen, men hvorom Kommissionen ikke har stillet noget Forslag, har det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn) nævnt en Reform af Ekspropriationslovgivningen. Ogsaa jeg